

[Jensen-Stevns.]

Forbindelse dermed, som har givet Anledning til Utilfredshed hos de Kommunal-mænd, som har med Tingene at gøre.

For at imødekomme de forskellige Klager, som i den Henseende er blevet rejst, nedsatte Regeringen den 19. April 1928 en Kommission, bestaaende af nogle Kommunal-mænd, nogle Dommere og en Del Embedsmænd fra Centraladministrationen. Jeg havde den Ære at være Medlem af denne Kommission og kender derfor til dens Arbejde og til de Overvejelser, som har fundet Sted i Kommissionen.

Kommissionen fik en hel Række Henvendelser at bearbejde. Vi fik f. Eks. en Henvendelse fra De samvirkende Sogneraadsforeninger, hvori de androg om forskellige, til Dels ret indgribende Ændringer. De androg saaledes om, at de kommunale Myndigheder fik Adgang til selv at autorisere Restancelisterne, saavel for Statsskatter som for kommunale Skatter. De androg fremdeles om, at Reglerne om Størrelsen af det udpantningsfrie Beløb, altsaa Reglerne om det, som vi Jurister kalder *beneficium competentie*, maatte blive i væsentlig Grad forandret. De samvirkende Sogneraadsforeninger var inde paa, at det udpantningsfrie Beløb var alt for højt, og at dette førte til, at alt for mange Skattebeløb ikke indgik. Fremdeles androg Sogneraadsforeningerne om, at den Adgang, som man efter Skattelovene har overfor ugifte Arbejdere til at pante i ikke udbetalt Løn, maatte blive udvidet til at omfatte ogsaa gifte Arbejdere paa nærmere bestemt Maade. De androg fremdeles om, at Udpantningsterminerne maatte blive forkortet, og om, at Forfaldstiden for de kommunale Skatter maatte blive forandret, saa at man i det mindste kunde være sikker paa, at disse Skatter var forfaldne til Inddrivelse ved Udpantning for de almindelige Skiftetider.

Ogsaa fra købstadkommunale Organisationer, dels fra Købstadforeningen, dels fra Kæmnerforeningen, forelaa der Henvendelser. Der forelaa bl. a. Henvendelse om, at der burde skabes Lovhjemmel for Kommunerne til at nægte Levering af Elektricitet og Gas til Skatterestanter, altsaa ikke blot til saadanne Personer, som var i Restance med deres Betaling for Gas og Elektricitet, men ogsaa til saadanne, som blot var i Restance med deres Kommuneskatter. Der forelaa ogsaa andre Henvendelser, som jeg imidlertid ikke skal fordybe mig i, thi i Kommissionen var man hurtigt paa det rene med, at det, som var Kommissionens Opgave, kun var at udarbejde nye tekniske Regler for

Inkassation af Skatter, og vi var paa det rene med, at vi under vort Arbejde maatte bortse ikke blot fra saadanne Bestemmelser, som havde deres nærmeste Plads i andre Love, f. Eks. i Skattelovene, men ogsaa fra alle saadanne Bestemmelser, som havde en politisk eller en social Side. Vi var derfor enige om at se bort fra Bestemmelser, som vedrører f. Eks. Forholdet mellem Valgret og Skattebetaling og Lønpant hos gifte Arbejdere — Bestemmelserne om den Slags Forhold findes i øvrigt ogsaa i Skattelovene. Fremdeles var vi enige om at se bort fra Reglerne om *beneficium competentie*, om Størrelsen af det udpantningsfrie Beløb, da vi mente, at der ogsaa her gjorde sig andre Betragtninger gældende end de rent tekniske. Paa det Omraade, vi saaledes ansaa for at være Kommissionens egentlige Omraade, afsluttede vi vort Arbejde i Januar 1929 og afgav en Betænkning, indeholdende en Række Forslag. Den Betænkning, her er Tale om, findes aftrykt som Bilag til det foreliggende Lovforslag og er betegnet som en foreløbig Betænkning. Da vi havde afgivet vor Betænkning, viste det sig nemlig, at de Forslag, vi var enedes om i Kommissionen, stødte paa Modstand i Skattedepartementet; Skattedepartementet havde forskellige Indvendinger at gøre, og vi søgte at imødegaa disse Indvendinger ved en Tillægsbetænkning, en afsluttende Betænkning, som vi, saa vidt jeg husker, afgav i Juni 1929.

Naar jeg nu ser paa det Lovforslag, den højtærede Justitsminister har fremsat her i Tinget, kan jeg ikke være blind for, at det ikke falder ganske sammen med det Forslag, der i sin Tid blev afleveret fra Kommissionen til Justitsministeriet. Jeg skal imidlertid ikke paa nogen Maade dadle den højtærede Justitsminister derfor, thi jeg ser af Bemærkningerne til Lovforslaget, hvad jeg for øvrigt vidste i Forvejen, at Forslaget har været til Erklæring ikke blot i Skattedepartementet, men ogsaa i det staaende Retsplejeudvalg. Og at den højtærede Justitsminister i det mindste i nogen Grad har taget Hensyn til de Indvendinger, der er kommet fra de to nævnte Myndigheder, skal jeg ikke fortænke ham i. En Sag for sig er det, om det foreliggende Lovforslag vil tilfredsstille fuldt ud i de kommunale Kredse, som har kaldt paa en fornyet Lovgivning paa dette Omraade.

Idet jeg nu vender mig til det foreliggende Lovforslag, skal jeg straks gøre opmærksom paa en Ting, nemlig at det i formel Henseende adskiller sig fra det Forslag, der blev afleveret af den nedsatte Kommission, derved, at det er formuleret